Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністрации „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Ч. 292. | Нинѣ: гр. к. Анисія, рим. к. Алойза | Завтра: гр. к. Мелян., рим. к. Гонората | Середа 30 грудня (11 сѣчня) 1892. | Вехôдъ сонця 7 г. 54 м.; захôдъ 4 г. 10 м. Баром. 754; терм. — 12·0° — 17·0° | **Рôкъ II.**

Справы парляментарнѣ.

Въ справѣ утвореня больщости парляментарнои, вели ся вчера дальшй переговоры у президента міністрôвъ ґр. Таффого, а въ нихъ брали участь послы Пленеръ, Хлюмецкій и Гайльсберґъ та міністры Гавчъ, Бакегемъ и Штайнбахъ. Нарады тй будуть вести ся ще сего тыждня дальше. Зачувати, що ґр. Таффе носивъ ся вже дѣйстно зъ гадкою розвязати парляментъ, але на теперь вôдступивъ вôдъ тои гадки; розвязаню противний також и проводирѣ Кола польского.

Кн. Ліхтенштайнъ сказавъ на своѣмъ справозданю посольскôмъ, що въ будучности треба буде числити ся зъ можливостію утвореня партіѣ лібералльнои. Однакожъ чи настане панованє лібераловъ, то буде зависѣти головно вôдъ того, чи нѣмецка партія народна, консерватисты, нѣмецкй народовцѣ и христіяньскй соціялісты схотять держати ся разомъ. Колибъ такъ стало ся, то ліберальна партія мусѣла бы щезнути; колижъ нѣ, то настали бы страшнй часы панованя движимого капіталу. Нашимъ найсвятѣйшимъ обовязкомъ есть вôдвернути вôдъ Австріѣ ту небезпечность.

Вчера вôдбуло ся засѣданє постойнои комісіѣ для закона карного. Нарада вела ся надъ §§ 190 и 198, котрй вôдносять ся до провинъ противъ религіѣ и вѣроломства. За богохульство и пôдкопуванє вѣры въ Бога, назначує ся кара трохлѣтнои тяжкои вязницѣ. — Противъ сеѣ постановы выступивъ пос. Копъ доказуючи, що така постанова противилась бы основнымъ законамъ державнымъ и тамувала бы также свободу науки и еѣ розслѣды. — Міністеръ ґр. Шенборнъ въ довшôй промовѣ выступавъ въ оборонѣ предложеня правительственного и доказувавъ, що розходить ся о оборону найголовнѣйшои основы людскои суспôльности вôдъ намѣреныхъ змагань до перевороту. Впрочôмъ вôдносить ся дотычный законъ лишь до вороговъ теперѣшнього ладу суспôльного т. є. до анархістôвъ и соціялістôвъ.

По довшôй дебатѣ принято ухвалою параґрафы вôдносячй ся до перешкоджуваня въ выконуваню обрядôвъ религійныхъ зъ незначною змѣною и параґрафы вôдносячй ся до вѣроломства, за котре назначує ся шѣсть мѣсяцѣвъ вязницѣ. Въ дебатѣ забирали голосъ пос. Пінінскій и Левицкій. Слѣдующе засѣданє назначено на нинѣ.

Выстава краєва.

Вôдъ хвилѣ, коли зорґанізувавъ ся комітетъ выконуючій и запали ухвалы зъ дня 21 грудня, почали переводити ся працѣ дирекціѣ и розвиваютъ ся теперь дуже скоро.

На самъ передъ тыхъ працъ высуваютъ ся передовсѣмъ приготовленя технічнй, а именно остаточне выготовленє пляну ситуаційного Выставы въ парку Стрыйскôмъ, пляны на головну палату промыслову, палату штуки и иншихъ павільонôвъ, проектъ що до заосмотреня Выставы въ воду и дорôгъ сполучаючихъ мѣсце выставы зъ мѣстомъ.

Що до самого пляну ситуаційного, то его можуть обдумати и выготовити лишь техніки, знаючй докладно сей красный але химерный теренъ, призначеный пôдъ Выставу; розписанє конкурсу было бы отже безуспѣшнымъ. Постановлено въ тôмъ взглядѣ обмежити ся на мѣсцевыхъ силахъ технічныхъ и просити всѣхъ техникôвъ львôвскихъ, щобы станули Выдѣлови будôвляному въ помочи. Для тои и для дальшихъ робôтъ технічныхъ, утворивъ Выдѣлъ будôвляный въ Ратуши (II. поверхъ) власне бюро, де кождый архітектъ и будôвничій може свои пляны шкіцувати.

На пляны будынкôвъ мае бути незадовго розписаный конкурсъ и есть надѣя, що архітекты зъ цѣлого краю а передовсѣмъ львôвскй и краковскй доставлять плянôвъ на будынки, скромнй що до матеріялôвъ будôвельныхъ и коштôвъ, але импонуючй и краснй що до своеи конструкціѣ и подрôбностей декораційныхъ.

Що до скорого и успѣшного розвою тыхъ працъ будôвляныхъ есть повна надѣя, скоро на ихъ чолѣ ставувъ такій чоловѣкъ якъ Юліянъ Захаревичъ, котрый обдарованый великими здôбностями артиста знае, що то значить дѣлати зъ натхненемъ и ревностію, а посѣдаючій досвѣдъ, котрый не дозволить ему спустити зъ ока практичныхъ взглядôвъ.

Побôчь проф. Захаревича дѣлають яко его заступники въ проводѣ Выдѣломъ будôвлянымъ знамениті архітекты пп. И. Гохберґеръ и И.* К. Яновскій, а яко головный и неутомимый въ своѣй праци инжинеръ Выставы працює зъ цѣлымъ пожертвованемъ ґр. Иосифъ Дубѣньскій, котрого вѣдомостямъ и енерґіи послѣдна выстава будôвельна у Львовѣ богато завдячує.

Одно лише може журити, а то, чи найде ся у насъ середъ нашихъ вôдносинъ, де такъ тяжко зорґанізувати саму працю, стôлько енерґічныхъ будôвничихъ, теслѣвъ, мулярѣвъ и т. п., щобы могли такъ богато будынкôвъ выставити докладно пôсля плянôвъ, на часъ и дешево.

Особливо дешевôсть будынкôвъ мусять розважити завчасу тй, що мають замѣръ зголосити ся до будовы. Выстава наша мусить бу-

---

Музикантъ зô Швальбаху.

Оповѣданє Петра Закконе'а.

Зима 1847 року була вынимково твердою; острый вѣтеръ, пройнимаючій до кости, вѣявъ безнастанно по улицяхъ Парижа, а лютивъ ся на закрутахъ заулкôвъ: снѣгъ зъ дахôвъ и лѣдъ зъ поверхнѣ Секваны майже не щезавъ.

Одного дня въ сѣчни, якъ звычайно коло полудня, панъ Робертенъ, старшій урядникъ уряду почтового, занявъ поважне мѣсце передъ скринкою зъ передѣлками, въ котрыхъ въ азбучнôмъ порядку були уложенй листы зô всѣхъ сторôнъ краю и всѣхъ частей свѣта. Панови Робертенови призначила щаслива доля обдаровувати листами тыхъ, що тужно вычѣкують вôдповѣди вôдъ милого або милои, вôдъ матери, батька.... або довжника, що обѣцює сплатити на часъ довгъ.

Коли урядникъ почтовый, по богато пробахъ и поправкахъ зъ крѣсломъ, вже розсѣвъ ся якъ мôгъ найвыгôднѣйше и слѣдчимъ окомъ глянувъ въ шибу вôконця, що выходило на темный коритаръ, — побачивъ тогды якусь людзку тѣнь, якъ пересувала ся несмѣло попôдъ стѣною.

Урядникъ не позволивъ нѣкому ждати. Якъ лише выгôдно собѣ усѣвъ, то бувъ сейчасъ готовъ служити интересантамъ. Побачивши якусь людину, створивъ сейчасъ вôконце, въ котрôмъ появила ся голова довга, подôбна до клина, що на лици мала выразнй слѣды голоду и безкровности; зъ ясно-синихъ очей виднѣла лагôднôсть, котрои и найострѣйшій морозъ и найострѣйше переслѣдуванє зô стороны людей, не змогло бы зробити суворою. Той образецъ зъ палеты, зъ котрои выростали лиця святыхъ, званыхъ малюнками зô школы бізантійскои, бувъ оправленый въ золотый німбъ — лише що у чоловѣка при вôконци золото німбу було заступлене ясно-жовтымъ волосемъ.

Пôдчасъ коли урядникъ вдивлявъ ся цѣкаво въ ориґінальне лице того чоловѣка, — той выпростувавъ ся и показавъ свою худу статъ, змарнѣлу и по чудацки убрану.

Бувъ одягненый въ курту повыскубовану на рукавахъ, грудяхъ и ковнѣри; ясно-попелястй штаны приставали до нôжокъ тонкихъ якъ патыки, а выдоптанй, выкривленй чоботы не закрывали якъ слѣдъ неформныхъ колѣнъ, зôгнутыхъ до себе въ каблукъ.

Чоловѣкъ сей державъ пôдъ лѣвою пахою инструментъ музичный, званый тромбономъ. Инструментъ сей повыгинаный въ мѣсцяхъ, де повиненъ бути простымъ, вкрытый порохомъ та плѣсню, краски чорно-зеленосиньои и богато иншихъ, а невôдгаданыхъ, бувъ немовъ пластичнымъ символомъ всѣхъ страшныхъ борôбъ зъ недостаткомъ, зимномъ, поневѣркою, — борôбъ, що могли легко довести до самоубійства або до зневѣры и байдужности на все въ свѣтѣ.

Чоловѣкъ сей бувъ радше траґічнымъ якъ смѣшнымъ; зъ сего лиця выголоднѣлого, зъ тыхъ очей ангельско-солодкихъ зъ того жовтого волося, настороншеного якъ поломѣнь, плыла якась меляхолія, якась тиха скарга слѣзна але доходяча ажъ до сердець самолюбôвъ.

Хочь урядникъ ствердъ у борбѣ зъ житемъ и при почтовôй роботѣ, що не дозвалие жадныхъ сентиментôвъ для лиць и очей интересантôвъ, то таки почувъ якусь немилу дрожь и спытавъ нерадо:

— Чого вамъ треба?

— Выбачте, mein herr., — вôдповѣвъ музикантъ акцентомъ, що зрадзкувавъ его походженє зъ Альзаціѣ. — Я называю ся Цімерманъ... и хотѣвъ довѣдати ся...

— Вы сподѣвали ся письма?

— Такъ есть, mein herr.

— А зъ вôдки?

— Зô Швальбаху.

Виравнымъ пальцемъ по берегахъ листôвъ, уложеныхъ поазбучно въ скринцѣ, перебѣгъ урядникъ ловь по струнахъ ґітары и выдобувъ зъ передѣлки великій листъ, зложеный не-

ти величавою, будынки мусять бути гарнѣ, але дирекція выставы не може большои части своихъ грошей топити у будынкахъ. Отже зъ тои причины буде певно богато клопоту.

Кажуть, що Чехи ставили на своѣй выставѣ оденъ метръ квадр. забудованого простору за 5 або 3 зр. Нашѣ пôдприемцѣ не хотять тому вѣрити, бо у насъ такъ дешево не будують. Пытали ся Чехôвъ: „Якъ вы могли такъ дешево ставити свои будынки? — Вôдповѣли имъ Чехи: — „Бо нашѣ пôдприимцѣ будовали зъ посвятою и гордостію, що працюють для справы народнои, и платили лише за чисту працю, а вашѣ платять и за дармоване“.

Якъ тамъ и буде у насъ, всежъ будынки коштувати муть коло 300.000 зр. — отже буде при чôмъ заробити, треба лише, щобы нашѣ пôдприимцѣ добре зорґанізували ту працю.

Перeглядъ політычный.

Рада державна збере ся вже на певно дня 17 с. м. на засѣданя. Зачувати, що кн. Шварценберґъ мае зложити свôй мандатъ до Рады державнои.

Зъ Вѣдня наспѣла яко поголоска важна вѣсть о проектованôй реорґанізаціи зелѣзниць державныхъ въ Галичинѣ. Кажуть, що истнуючѣ теперь дирекціи зелѣзниць державныхъ въ Краковѣ и Львовѣ мають бути розвязанѣ и що въ Станіславовѣ не буде установлена третя дирекція; за то мае бути установлена у Львовѣ ґенеральна дирекція зелѣзниць державныхъ въ Галичинѣ и сѣмь инспекторôвъ руху а то: у Львовѣ, въ Краковѣ, Перемышли, Станіславовѣ, Чернôвцяхъ, Новôмъ Санчи и Стрыю.

У Вѣдни перебувають теперь шефы поодинокихъ краѣвъ коронныхъ, котрѣ — якъ вже звѣстно — зъѣхали ся на то, щобы вручити президентови міністрôвъ касетку, призначену для него ще въ часѣ ювілею его службы державнои. Кажуть, що при сѣй нагодѣ буде также обговорена справа можливыхъ новыхъ выборôвъ до Рады державнои.

Зъ Берлина доносять, що цѣсарь нѣмецкій запросивъ россійского наслѣдника престола наџвѣнчане княг. Марґариты и що наслѣдникъ то запрошене приймивъ.

Въ Парижи арештовано вчера вечеромъ посла Бегота по переслуханю его черезъ судью слѣдчого и вôдвезено о 9 год. вечеромъ до вязницѣ въ Мазасъ. — Префектура поліціѣ есть переконана, що нинѣшный день проминe въ цѣлôй Франціи спокôйно.

Въ Бѣлградѣ розôйшлась була вчера чутка, що въ Чорногорѣ выбухла ворохобня противъ князя. Межи войскомъ а жителями Чорногоры прийшло навѣть до проливу крови. Мае бути богато убитыхъ и раненыхъ. Остаточно войско побѣдило и арештовано богато священикôвъ и цивільныхъ людей.

Д о п и с ь.

Зъ Борыслава.

(Про огонь въ борыславской копальни и выбухъ ґазôвъ. Нещасна пригода.)

У борыславскихъ копальняхъ гине що року досить богато особъ наглою и насильною смертію и неразъ тяжко тому зарадити — такъ несподѣвано явить якась причина. Недавно выбухли у насъ ґазы въ однôмъ закопѣ копальнѣ, що належить до спôлки: Шаме Ганеле и Салямонъ Астманъ — дня 30 грудня м. р. межи годиною 2 а 3 по полудни. Дозорець руху Матесъ Ґлянцманъ ударений балькомъ чи якимсь иншимъ куснемъ дерева и розôрваный самымъ выбухомъ померъ въ однôй хвили. Тогды стояли недалеко закопу оба властителѣ копальнѣ Ганеле и Астманъ, заступець дозорця Гершъ Надлеръ и майстеръ закопу Меншъ. Всѣхъ ихъ трохи потовкло та покалѣчило, але житю ихъ не грозить нѣяка небезпечнôсть.

Въ закопѣ пôдъ землею не було жадного робôтника. На мѣсце катастрофы прибувъ урядникъ инспекціѣ копалень въ Борыславѣ. Вôнъ прийшовъ до пресвѣдченя, що се горить въ пôдземнôмъ хôднику, котрый лучить два закопы разомъ, и що черезъ те иншѣ копальнѣ можуть такожъ запалити ся. Заразъ выдобуто зъ сусѣдныхъ осьми закопôвъ всѣхъ робôтникôвъ и ажь тогды стали душити огонь въ копальни. Около годины 6 вечеромъ були вже оба закопы, злученѣ зъ собою пôдземнымъ хôдникомъ, засыпанѣ зъ верху. О год. 9 вечеромъ прибувъ зъ Дрогобича урядникъ гôрничій, котрый переглянувъ всѣ копальнѣ. Въ тôмъ часѣ въ тôмъ самôмъ закопѣ, що перше, выбухли знову ґазы, але вже слабше; всежъ таки розбили верству землѣ, котрою закопъ бувъ засыпаный, и оцимроване зъ верху осунулось. Сейчасъ присыпано знову землею той закопъ. Ажь по пôвночи вôдôйшли люде домôвъ.

Ґазы выбухли черезъ то, що дня 29 грудня м. р. повставъ огонь въ пôдземнôмъ хôднику. Урядникъ инспекціѣ казавъ той закопъ засыпати и заткати зъ верху, а тымчасомъ управитель копальнѣ и дозорець мимо заказу передъ самою катастрофою казали вôдкрыти закопъ. Тогды сподѣвалися, що огонь до чотирехъ днѣвъ пôдъ землею выгорить и що по кôлькохъ дняхъ можна буде на ново взяти ся до роботы. Зъ чого взявъ ся самъ огонь въ закопѣ, не знати.

Друга пригода стрѣтила робôтницю Каську Боднаръ, 19 лѣтну дѣвчину зъ Манастира дережицкого. Она йшла дня 27 грудня вечеромъ до роботы. На шляху трамваевôмъ вôзокъ зъ покладомъ земнымъ притиснувъ еѣ такъ до стовпа при закопѣ, що зломивъ еѣй правый обойчикъ. Слѣдство въ обохъ справахъ веде ся.

Новинки.

Львôвъ дня 10 сѣчня.

— Именованя. Выдѣлъ краевый именувавъ офіціялôвъ рахунковыхъ: Володислава Марцинковского и Винк. Бжиского адъюнктами рахунковыми; асистентôвъ рахунковыхъ Меч. Вроновского, Ив. Ольшаньского и Мих. Завадского рахунковыми офіціялами; практикантôвъ рах. Волод. Яниковского, Адама Мамчиньского и барона Алекс. Левартовского рах. асистентами; вкôнци рах. аплікантôвъ Франца Зиха и Кароля Бридмана практикантами рахунковыми; Выдѣлъ краевый именувавъ аплікантa концептового Фелікса Слотвиньского концепістомъ Выдѣлу краевого. — Въ университетѣ львôвскôмъ именованый дръ Фридерикъ Папе кустосомъ, амануентъ дръ Здиславъ Горданьскій скрипторомъ, а провіз. амануентъ дръ Волеславъ Маньковскій амануентомъ. — Василь Голубець зô Львова именованый контрольоромъ закладу карного для мужчинъ у Виснічу.

— Ц. к. краева Рада шкôльна ухвалила на засѣданю зъ дня 2 сѣчня: 1) затвердити выбôръ кс. Як. Лукашевича на заступника предсѣдателя окружнои Рады шкôльнои въ Добромили и выбôръ кс. Алекс. Завадского римо-кат. катихита школы выдѣловои въ Сокали на представителя учительства до тамошнои окружнои Рады шкôльнои, 2) именувати: кс. Як. Яроша катихитомъ римо кат. въ женьской школѣ выдѣловôй въ Коломыи, Иос. Поцѣя учителемъ въ Хриплинѣ, Стан. Стаховича въ Прибишôвцѣ, Мих. Пука въ Антоновѣ, Кар. Хомицкого въ Кранцберзѣ, Людв. Аслера въ Ланахъ ad Щирець и Ванду Скоробогату управителькою женьскои школы въ Городку, 3) затвердити въ учительствѣ: Игн. Сервина въ ґимназіи въ Бохни и Кар. Станевича въ школѣ реальнôй въ Тернополи, 4) установити осôбныхъ учителѣвъ реліґіи римо- и греко-кат. обряду для шкôлъ народныхъ въ Журавнѣ, жидачѣвского округа и въ Болеховѣ въ округѣ долиньскôмъ; 5) зорґанізувати школы народнѣ: въ Брусномъ Гутѣ, повѣта добромильского, вôдъ 1 вересня 1893, въ Кузьминѣ, повѣта добромильского, вôдъ 1 вересня 1894; 6) перемѣнити школы народнѣ: 2-клясову въ Гвоздци, коломыйского повѣта на 3-клясову вôдъ 1 вересня 1893, въ Спьковѣ, повѣта залѣщицкого на 2-клясову вôдъ 1 вересня 1892; 7) приймити до вѣдомости справоздане инспекторôвъ шкôльныхъ краевыхъ зъ люстраціѣ ґимназій въ Бохни и Бережанахъ и учительскои семинаріѣ въ Ряшевѣ; 8) поручити до бібліотекъ шкôлъ народныхъ и семинарій учительскихъ III рôчникъ часописи: „Учитель“, Львôвъ 1891.

— Презенту цѣсарского надаля на Пагуевичѣ надало ц. к. Намѣстництво о. Теофілеви Турчмановичеви, дотеперѣшному гр. кат. парохови въ Рынянахъ.

— Вôдзначене. Дозорець вязницѣ при львôвскôмъ судѣ краевôмъ Домінікъ Маґновскій одержавъ срѣбный крестъ заслуги при нагодѣ переходу въ станъ спочинку.

— Конкурсы. Окружна Рада шкôльна въ Лѣську розписуе конкурсъ на посаду управителя 2-кл. школы народнои въ Лютовискахъ въ платнею 500 зр. Подаля треба вносити до конця сѣчня. — Окружна Рада шкôльна въ Городку розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 25 сѣчня на посаду молодшого учителя при 4-клясовôй школѣ въ Яновѣ зъ рôчною платнею 330 зр.

— Кваліфікаційнѣ испыты на учителѣвъ народныхъ шкôлъ зачнуть ся въ Тернополи дня 13 лютого с. р. Поданя треба вносити найдальше до 6 лютого 1893.

— Запомога. Дръ Левъ гр. Пініньскій, професоръ львôвского Університету призначивъ зъ власнои кишенѣ 1000 зр. на запомогу для укôнченого слухача правъ нѣсъ львôвского Університету, котрый для доповненя студій мавъ бы поѣхати на заграничный университетъ. Право

вправно, тяжкій, бо въ копертѣ зъ бібулы, на котрôй рôжными, а незугарными характерами була выписана адреса въ такôмъ порядку:

Панови панови

Цімерманови, *музичному артистови*
зъ громады Бішніеръ
кантону Швальбахъ, въ тôй
хвили

въ Парижи

Poste restante

Адреса заняла ажь сѣмь рядкôвъ, два послѣднѣ писала очевидно рука несвѣдома, якъ уживае ся перо, рука якогось починаючого школяря, котрый зъ прецизією, высоко цѣненою въ народныхъ школахъ, выписавъ буквы величезнѣ, якъ на вывѣскахъ склеповыхъ.

На адресѣ було выписане число 12, а се значило, що листъ неоплаченый ажь тогды можна вôддати адресатови, коли заплатить оденъ франкъ и 50 центимôвъ.

Урядникъ подавъ листъ тому чоловѣкови, а вôнъ ставъ читати адресу зъ дуже великою увагою.

Урядникъ не спостерѣгъ, що музикантови задрожала рука, а въ очахъ заблысла радôсть.

Вôдчитуване и вдивлюване въ адресу заняло кôлька мінутъ; урядникъ зачавъ уже нетерпеливитись. Вкôнци простягъ музикантъ руку поза вôконце и звернувъ листъ.

— Отже то не до васъ? — спытавъ здивованый урядникъ.

— Не до мене, mein herr!

— Ну, то иншого листу до Цімермана нема.

— Выбачте... прийду пôзнѣйше — вôдповѣвъ музикантъ, поклонивъ ся покôрно, вôдôйшовъ вôдъ вôконця и выйшовъ зъ коритаря.

По двохъ тыжняхъ той самъ чоловѣчокъ зъявивъ ся знову біля вôконця, а урядникъ глянувъ на него, якъ на щось зовсѣмъ нового. Въ передѣлцѣ скринки лежавъ другій листъ до Цімермана; на листѣ була адреса въ семи рядкахъ, написана семи характерами. Знову подавъ его урядникъ интересантови, а той знову, якъ за першимъ разомъ вôдчитувавъ адресу кôлька мінутъ, а вкôнци звернувъ листъ и сказавъ, що то не до него.

По тôмъ поклонивъ ся знову покôрно и и выйшовъ зъ коритаря почтового.

Знову минуло два тыжнѣ и знову при вôконци станувъ той самъ Ціммерманъ. Симъ разомъ пригадавъ собѣ его урядникъ и на думку прийшло ему, що се мусить бути якась нечиста справа.

(Конець буде.)

признати запомоги має выдѣлъ правничій. Першеньство мають тй, що посвятять ся наущѣ права римского; частина тыхъ грошей може бути призначена на будову дому університецкого.

— **Змѣна властителѣвъ.** Село Стрѣлиска старй въ повѣтѣ бобрецкôмъ, купила п. Вареха вôдъ дра Орского за 101.000 зр. и 50 червôнцѣвъ готôвкою.

— **Товариство руских женщинъ** въ Станіславовѣ устроює на закôнченє старого року дня 12 сѣчня 1893 о годинѣ 7 ôй вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды" вечерницѣ зъ рôзнородною проґрамою и забавами товарисками.

— **Нова зелѣзниця льокальна.** Міністерство торговлѣ удѣлило п. Каролеви Леваковскому концесію на передвступнй роботы технічнй для будовы зелѣзницѣ льокальнои въ Ряшева черезъ Залѣсе, Тичинъ, Блажову до Динова.

— **Самоубійство.** Передъ кôлькома днями застрѣливъ ся въ касарни при улици Замарстинôвскôй у Львовѣ фіреръ 30 баталіону стрѣльцѣвъ Евгеній Вельде. Слѣдство поліційне выказало, що Вельде попавъ въ руки лихваря Авраама Ферназфа, шинкаря при улици Замарстинôвскôй пôдъ ч. 10 та що довги у сего лихваря були причиною смерти нещастного воина. Ферназфъ утѣкъ зъ жѣнкою зъ мешканя. Зроблено у него ревізію и переслѣдчено ся, що вôнъ займавъ ся лихвою на великй розмѣры.

— **Огнѣ.** Дня 22 грудня 1892 згорѣла въ Троетянци въ пов. бучацкôмъ одна стодола вартости 150 зр., причôмъ одна жѣнка втратила житє. Єсть пôдозрѣнє, що жѣнку тую хтось убивъ, вôдтакъ затягнувъ до стодолы и пôдпаливъ, щобы затерти слѣдъ убійства. — Въ Марковôй згорѣла реальнôсть вартости 300 зр. — Въ Ємôльници коло Старого мѣста згорѣла коршма зъ дестилярнею горѣвки вôдъ неосторожного обходженя зô свѣтломъ. Шкода выносить звышь 10.000 зр.; була обезпечена. — Въ Сѣдôмъ въ пов. самбôрскôмъ погорѣвъ Мойсей Герцберґъ; шкода 2000 зр. була обезпечена на 1500 зр.

— **Убійство.** Дня 22 грудня м. р. зловили жандармы въ Безбрудахъ, въ пов. золочѣвскôмъ, Ганну Случиньску изъ Сапѣжанки въ пов. брôдскôмъ. Она несла мертву дитину на рукахъ. На тѣлѣ дитины найдено знаки, котрй навели на думку, що мати удушила дитину, котра мала лише 9 днѣвъ. Случиньску вôдведено до суду въ Золочевѣ.

— **Страшна помылка.** Зъ Острôвчика польного въ повѣтѣ золочѣвскôмъ пишуть намъ: До тутешнои горальнѣ Казимира Яворского прийшовъ до роботы дня 28 грудня 1892 робôтникъ парôбокъ Остапъ Добошь и попросивъ о чарку горѣвки. Въ горальни бувъ касієръ Гершь Купферманъ и практикантъ Остапъ Гошовскій, котрый що йно вôдъ двохъ днѣвъ бувъ занятый въ горальни. Отже касієръ казавъ Гошовскому дати Добошеви чарку руму, що стоявъ въ шафѣ въ горальни. Въ тôй шафѣ були двѣ фляшки, одна зъ румомъ, а друга зъ перозведеною кислотою карболевою. Тому що кислота подôбна краскою до руму, Гошовскій помыливши ся давъ Добошеви замѣсть руму чарку кислоты карболевои. Добошь выпивъ и за кôлька хвиль померъ, бо кислота карболева, то дуже сильна отруя.

— **Нещасні пригоды на провінціи:** Марiська Дроздъ зъ Гарбузова вертала дня 15 грудня зъ Олѣєва до Гарбузова въ пов. золочѣвскôмъ и въ дорозѣ замерзла. Тѣло єѣ вôднайшовъ на другій день єѣ мужъ Остапъ Дроздъ. — Мы доносили вже, що въ Майданѣ гологôрскôмъ въ лѣсѣ въ шопѣ найшли дня 18 м. м. тѣло якоись жѣнки. Отже теперь дôйшли, що се була Горпина Кисѣльовска зъ Жукова. Она була неспôвна розуму, а до того терпѣла на падачку. Въ нападахъ божевôля скидала зъ себе всю одежу и бѣгала по селѣ та по поляхъ. Послѣдный разъ видѣли єѣ дня 4 и 5 м. м. у Шпиклоcахъ, а вôдъ тогды ажь до 20 м. м. нѣхто єѣ не видѣвъ. Отже єсть пôдозрѣнє, що она попавши въ божевôлє и въ нападѣ падачки выбѣгла въ поле, скинула зъ себе всю одежу, зайшла до шопы и тамъ замерзла. — Въ Пѣтричахъ въ пов. золочѣвскôмъ ладивъ 20-лѣтный паробокъ Иванъ Ґудало оборôгъ дня 20 м. м. Скôнчивши роботу скочивъ зъ него такъ нещасливо, що пробивъ ся на деревляныхъ вилахъ опертыхъ о оборôгъ и черезъ те заразъ померъ. — Дня 28 грудня вечеромъ вѣзъ селянинъ Антôнъ Станько зъ Камѣнки волоскои въ пов. равскôмъ дрова зъ лѣса. Вôзъ перевернувъ ся и истовкъ его такъ сильно, що вôнъ на другій померъ. Станько бувъ пяный. — Дня 9 м. м. найдено на дорозѣ зъ Винограду до Обертина тѣло жида Лейбы Рівднера зъ Обертина. Вôнъ замерзъ въ дорозѣ.

— **Важна вôдозва.** Дръ Францъ Билицкій, знаный музикъ и композиторъ, одержавъ вôдъ Найд. Цѣсаревичевои-вдовы Стефаніѣ, пôдъ котрои протекторатомъ выходить величаве выдавництво: *Die Oesterr. Monarchie in Wort und Bild*, взванє до написаня розвою музики въ Галичинѣ для сего выдавництва. Тому що въ нашôмъ краю крôмъ музики польскои розвиває ся дуже руска музика, оперта на незвычайно богатыхъ рôдныхъ мотивахъ, отже и єй належить ся вôдповѣдне мѣсце у тôмъ выдавництвѣ. Тому звертає ся дръ Билицкій до рускихъ композиторôвъ и ученыхъ, що працюють на поли музики, щобы зволили прислати ему свои житєписи, композиціѣ и взагалѣ творы, що вôдносять ся до рускои музики. За надôсланй композиціѣ, зборы пѣсень, оброблення, розправы и выдавництва, готовъ дръ Билицкій на жаданє звернути кошты пересылки, а вôдтакъ ноты и книжки. Такожь просить вôнъ о вѣсти про старй инструменты и стариннй памятники музичнй. Сподѣвати ся треба, що нашй музики поможуть дрови Билицкому въ тôй тяжкôй задачи и перешлють ему свои творы пôдъ адресою: Дръ Францъ Билицкій, Краковъ при ул. Крупничôй.

† Посмертнй вѣсти.

Померли: У Вѣдни професоръ фізики и радникъ Двору дръ Стефанъ; — дня 16 грудня померла Михайлина Михалацка, донька о. Ив. Лушпиньского, гр. кат. пароха въ Выбудова, по довголѣтнôй недузѣ; у Львовѣ, Иванъ Мохнацкій, емеритованый адъюнктъ маґістрату, въ 74 роцѣ житя. Вѣчна имъ память!

Всячина.

— **Ще про Барабашевого рися.** Дописуватель „Дѣла" п. Н. Н. подавъ недавно тому ще ось таку звѣстку про рися, котрого застрѣлено на стодолѣ у пос. Барабаша въ Старыхъ Богородчанахъ. „Сусѣдъ п. Барабаша оповѣдавъ намъ: „Того рися, сплячого на стодолѣ посла Барабаша побачили люде рано, коли п. Барабашь бувъ уже въ церквѣ. Людей насходило ся дуже много и збудили рися. Вôнъ ставъ на причôлокъ на стодолѣ (на гребени) и страшно гаркотѣвъ до людей. Завбôльшки бувъ такій, якъ старый песъ гончій. Прибѣгли й стрѣльцѣ нашй, але бояли ся стрѣляти, щобъ не запалити стодолы. Ажь дали знати п. Барабашеви въ церквѣ и швидко рисеви конець зробили." Зъ сего оповѣданя видко, що той звѣрь цѣлкомъ певно бувъ рись, а не кôтъ дикій, — якъ то гадала „Народна Часопись", бо кôтъ дикій лишь трошка бôльшій вôдъ домашного кота". До сеи замѣтки мусимо додати, що „Народна Часопись" зовсѣмъ не гадала, що то бувъ дикій кôтъ, але таки може звычайный, домашный. По нашôй думцѣ не сусѣдъ п. Барабаша, але самъ таки п. Барабашь мôгъ бы найлѣпше сю справу розсудити, коли то вôнъ убивъ рися на своѣй стодолѣ. Але видко, що п. Барабашь — кобы здоровъ — може й не знає, яка то завела ся була суперечка изза его рися; а коли може й знає, то десь собѣ гадає: Пишѣть собѣ, кôлько вамъ забагаєсь; я не зъ вашои парафіѣ, то й не лѣзу до неи, якъ вы до моеи).

Дальше пише п. Н. Н. въ „Дѣлѣ" „Прѣ сѣй нагодѣ подаю вамъ ще за иншого рися: Було то зимою у велику снѣгову замѣть, якъ въ селѣ Петранцѣ въ Калущинѣ появивъ ся бувъ рись и вбивавъ гуси по селѣ. Ажь разъ въ бѣлый день зайшовъ вôнъ на подвôрє тамошного священика та й ѣсть гуску одну за другою. Тогдѣ п. Ис. Тк., сынъ пароха отворивъ дверѣ вôдъ сѣней та й зъ вôдти его застрѣливъ. Се дѣялось року 1871. Той рись, здаєсь, тому прийшовъ до села, що черезъ замети великй не мôгъ знайти поживы въ лѣсѣ. — Вкôнци подаю до вѣдомости, що въ лисецкôмъ лѣсѣ застрѣливъ сего мѣсяця лѣсничій п. Слями великого рися (старого) и вôдославъ его до гр. Чакого, властителя сихъ дôбръ. Мѣсточко Лисецъ вôддалене вôдъ Станіславова на одну милю."

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 10 сѣчня. Вчера вôдбувъ ся перший дворскій баль. На бали явили ся всѣ спôльнй и австрійскй міністры, шефы краю, тѣло дипльоматичне, ґенераліція, достойники дворскй и послы. О 9 год. вечеромъ явивъ ся Є. Вел. Цѣсарь, Архікнязѣ и Архікнягинѣ и кн. Кумберляндскій зъ жeною. Є. Вел. Цѣсарь вôдзначивъ многй дамы и многихъ панôвъ розмовою зъ ними.

Вѣдень 10 сѣчня. Pol. Cor. одержала уповажнене заперечити рѣшучо, мовь бы то розговôръ кн. Климентины Кобурґскои зъ якимсь угорскимъ маґнатомъ, поданый въ ґазетѣ „Budap. Hirlap" бувъ правдивый. (Розговôръ сей дотыкавъ змѣны болгарскои конституціѣ и одруженя кн. Фердинанда).

Сіґмарінґенъ 10 сѣчня. Приѣхали тутъ цѣсарь нѣмецкій и король румуньскій. Всѣ сподѣванй гостѣ вже зъѣхали ся.

Ґельзенкірхенъ 10 сѣчня. Передъ двома тутешными готелями експльодували динамітовй патроны, але не покалѣчили нѣкого.

Переписка Редакціѣ.

— **Вп. пп. господарѣ Якимъ К. и Андрій Л. въ Кид.:** Мило намъ було почути вôдъ господарѣвъ нашихъ такъ прихильну оцѣнку нашои часописи, а мы будемо и на дальше старати ся, щобы кождый, хто читає „Народну Часопись", мавъ зъ неи якусь користь, щобы зъ неи чогось научивъ ся, довѣдавъ ся чогось, чого передъ тымъ не знавъ; нехай тяжко запрацьованый грôшь, выданый на передплату, не иде марно а нехай приносить хосенъ. На жаль, не можемо Вашому бажаню вдоволити и завести бібліотеку при „Народ. Часописи." Се було бы сполучене зъ коштами и заходами, котрй не вôдъ насъ зависять, а вôдтакъ и часопись мусѣла бы подорожѣти. Але мы дамо Вамъ раду: ховайте черезъ мѣсяць всѣ числа „Народ. Часописи" рôвненько и зшийте вôдтакъ разомъ ось такъ: возьмѣть грубу голку зъ довгою ниткою, зрôвнайте всѣ числа хребтомъ (тымъ берегомъ, де паперъ зложеный) и переколѣть голкою по самôй серединѣ, заразъ коло друкованого мѣсця, та перетягнѣть нитку такъ, щобы єѣ конець, на кôлька пальцѣвъ довгій, выстававъ; вôдтакъ переколѣть голкою зъ другого боку въ тôмъ мѣсци, де кôнчить ся задруковане мѣсце и перетягнѣть єѣ на другій бôкъ; опôсля заколѣть ще разъ въ ту саму дѣрку, зъ вôдки выстає конець нитки, перетягнѣть знова нитку и стягнѣть, щобы добре приставала до паперу; теперь заколѣть нею знова на другôмъ кôнци, тамъ де кôнчить ся друковане мѣсце, перетягнѣть нитку и третій разъ заколѣть въ середну дѣрку, стягнѣть добре нитку и теперь звяжѣть на хребтѣ оба кôнцѣ нитки и утнѣть єѣ. Такимъ способомъ будете мати зшитй всѣ числа за оденъ мѣсяць въ одну книжку и они вамъ не погублять ся. За рôкъ будете мати 12 такихъ книжокъ. Ще лѣпше будуть тй книжки держати ся, коли купите аркушь бронзового паперу до пакованя за 2 кр. и зробите до кождои книжки окладинку та зшиєте єѣ разомъ зъ числами часописи: зъ аркуша того паперу можна мати двѣ окладники, треба лишь зрôвнати єѣ ножицями зъ берегами книжки.

Надôслане.

Дня 12 грудня 1892 въ Гадинкôвцяхъ попращалисьмо послѣдный разъ бл. п. Альфреда Целецкого, властителя бôльшои посѣлости. Правдивый жаль и сумъ огорнувъ всѣ серця на вѣсть о тôй страшнôй катастрофѣ. Заплакали вдовицѣ и сироты, бо стратили въ покôйнику милосердного батька, сумують громадяне, бо на сѣмъ свѣтѣ не побачать и не учують ласкавыхъ и мудрыхъ слôвъ свого достойного дорадника и добродѣя.

Покинувъ насъ бл. п. нашь батько на сѣмъ свѣтѣ, але на тамтôмъ свѣтѣ передъ престоломъ Всевышнього побачимо ся и дамо свѣдоцтво его добрыхъ дѣлъ, великои честноты и побожности. Даючи отсимъ публично выразъ нашого жалю працаємо Тя Покôйнику и батьку нашь по разъ послѣдный, спи и вôдпочивай по трудахъ надъ добромъ суспôльности а земля Тобѣ нехай перомъ буде!

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

ИНСЕРАТЫ.

Оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Незрôвнану добрôсть тыхъ дутокъ доказуе отсе оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Дутки гіґіенічвѣ **С. В. Немойовского** не заключають въ собѣ нѣякихъ шкôдливыхъ здоровлю складовыхъ частей.

Ч. 18148. 1892.

До пана Степана Вруши **Немойовского,** фабриканта дутокъ циґаретовыхъ у Львовѣ.

Зъ порученя маґістрату въ дня 24 марця 1892 ч. 19148 розслѣдôвъ я надôсланый Вами циґаретовый папіръ, означеный водною написею: **„С. В. Немойовскій"** и пересвѣдчивъ ся, що не мѣстить жадныхъ невластивыхъ складниковъ и такъ пôдъ взглядомъ выдаваного проценту попелу якъ и повстаючого дыму вôдповѣдае вовсѣмъ всѣлякимъ вымогамъ гіґіенічнымъ.

Зъ мѣской лябораторіи хемічнои.

Львôвъ дня 30 марця 1892.

Видѣли въ превидіи Маґістрату:

Мохнацкій в. р. президентъ. — **Дръ М. Д. Вонсовичь** в. р. заприсяженый хемикъ мѣск. и суд.

До кождого пуделка дутокъ заосмотреного фірмою **С В Немойовскій** долучае ся повысше оречене хемічнои лябораторіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Осестрѣгае ся передъ наслѣдованемъ.

115

Набути можна въ склепахъ **С. В. Немойовского** у Львовѣ: Театральна 3, Ягайлоньска 6; въ Краковѣ Суконницѣ 28 и у всѣхъ значнѣйшихъ торговляхъ и трафікахъ.

Дзвôнки до саней, нікльовані (на хомуты) 1. 2. 3. 4. 5. и 6-ти звучнѣ по 1 зр. — **1·50, 2. — 2·50. 3·50** и **4·50** поручае Петро **Хшонстовскій**, торговля зелѣзнихъ товарôвъ у Львовѣ, площа Капітульна ч. 1. (напротивъ Катедры). 122

Ново уладженый складъ матеріялôвъ аптичныхъ

ЛЕШКА ЦУКЕРА

у Львовѣ улиця Ягайлоньска Ч. 8.

поручае

по найдешевшихъ цѣнахъ матеріялы аптичнѣ, лѣки вскрѣпляючѣ, конякъ, маляґу, вина лѣчничѣ, средства універсальнѣ, артикулы ґумовѣ, хирурґічнѣ и автоцептичнѣ, перфу-
123 рію францускую и англійску. — **Дуже дешево.**

Подае ся до вѣдомости, що въ дни 24. сѣчня 1893 о год. 11 рано, вôдбуде ся публична ліцитація in minus будовы школы въ Бересцѣ. — въ урядѣ громадскôмъ въ Лѣску. Цѣна выкличча 3324 зр. Вадіюмъ 10 прц., котре належить зложити передъ ліцитацією въ руки председателя о. Ладижиньского. Плянъ, конторисъ и условія ліцитаційнѣ можна переглянути въ канцеляріи парафіяльнôй въ Бересцѣ.

Зъ Рады шкôльнои мѣйскои.

Въ Бересцѣ, дня 1-ого сѣчня 1893. 124 1-3

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадиои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

- **4½%** листы гіпотечнѣ.
- **5%** листы гіпотечнѣ преміованѣ.
- **5%** листы гіпотечнѣ безъ премін.
- **4½%** листы Тов. кредитового земс.
- **4½%** листы Банку краевого.
- **4½%** пожичку краеву галицку.
- **4%** пожичку пропінацийну галицку.
- **5%** „ „ буковиньску.
- **4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
- **4½%** пожичку пропінацийну угорску.

4% угорскѣ Облигаціи индемнизацийнѣ,

котрѣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякѣ выльосованѣ, а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣннѣ, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѣ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за звортомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить. 2

8

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКОВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВІ ШКОЛЫ

почина ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1. Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ непамятныхъ часовъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и восповку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлость, делікатность и свѣжость, въ найкоротшôмъ часѣ усторонюе веснѣвки, родимѣ пляны, червоность носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка разъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзносчѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елегантныхъ томовъ оправленыхъ въ полотно, якъ нові, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.